

Composition

Cicero. Orationes
in Catilinam, I, II

$$4\frac{1}{6} \times 4\frac{1}{2}$$

$$\frac{25}{6} \times \frac{9}{2} = \frac{225}{12} =$$

$$\begin{array}{r} 75 \\ 4 \overline{) 225} \\ \underline{180} \\ 45 \end{array}$$

Chap. I

- 1 Consules furore et audacia Catilinae diu elusi erant.
- 2 Et iam senatus, qui quid consili cepisset intellexerat, nocte ~~munitissimo loco~~ in munitissimum locum venerat.
- 3 Catilina tamen nihil motu erat.
- 4 Immo vero unus quique senatus ad caedem designabatur ^{ab} audaci hoc viro, qui ipse iam pridem ad mortem duci oportebat.
- 5 Quondam civis tam ^{acerrimo} perniciosus ~~acriore~~ supplicio coercitus esset

Capitulum II

- 1 Senatus ~~ante~~ ^{ante} dies XII Kalendas
Novembris decreverat ut
Consules viderent ne quid
res publica detrimenti caperet.
- 2 Catilina tamen audaciam
non deposuit, etsi
quondam Multi homines
Clarissimis majoribus simili
consulto interfecti erant.
- 3 Erant qui, quod Copiae
Catilinae cotidie crescerent,
Consulis inertiae ~~condemnerent~~
condemnerent.
- 4 Verum Cicero non
adductus est ut Catilinam
interficeret, quam diu
quisquam erat qui, si
hoc faciat, diceret
eum futurum esse
dissolutum.

Chap. III

- 1 Catilina nihil amplius expectet,
Cum voces coniuratorum contineri
ne in parietibus privatae domus quidem
non possint.
- 2 Immo vero cogitare nihil poterat,
quod Cicero non plane sentiebat.
- 3 Idem sensit ipsum diem
quo Catilina optimates
interfecturus erat.
- 4 Nonne Cicero se quid amplius
velle poterit?
- 5 Neque tamen Catilina suam
mentem mutavit nec Caedis
principum Romae oblitus est.
- 6 ~~Haec~~ Etenim, ~~et cum~~ Multi
causa du^{rum} conservandorum
profugis ~~est~~, caede
ceterorum contentus erat.

Chapter ~~III~~ IV

- 1 Cicero ad salutem rei publicae acerrime vigilabat.
- 2 Catilina enim non potuit negare nonnullos esse in Senatu qui scelere socii essent.
- 3 Et non modo statuerat interfectorum esse Senatores et contra urbem exercitum ducturus esse, sed delegerat qui Consulem trucidarent.
- 4 Sed Cicero, his omnibus compertis, domo exclusit eos quos Catilina salutatum miserat ad ipsum miserat.

Oras. V

- 1 Quamdiu vitam consulis Catilina petivit, Cicero per se illi obstitit, et ~~et~~ gratias dis habuit, quod tam horribilem hostem effugit.
- 2 Sed nunc iam ~~voluit~~ ^{voluit} Catilinam in urbe ~~quam~~ ^{quam} ad exitium vocaret, diutius versari.
- 3 Itaque, cum nondum arbitretur interficere Catilinam bene — quod erat proprium imperi, quod sibi delatum est ante diem XII Kalendas Novembris — hortatus est ~~illum~~ ut ille ex urbe exeat et secum omnes suos educat.

Chap. - VI -

- 1 Num dubitas in exilium ire, cum omnis cives sciant quae notae dedecoris et turpitudinis vitae tuae ⁱⁿpraeturs.
- 2 Sed privatae ignominiae eius quem, omnes scimus, ~~venisse~~ in Comitium Sicae defigendae, in Consulis Corpore causa venisse ^{michi} praetermittendae sunt.
- 3 Quae quidem ita coniecta ut vitari ~~posset~~ non ~~vis~~ visa est.
- 4 Sed fortunae populi Romani furori ~~tuo~~ tuo obstitit et Sicam de manibus tibi extorsit.

Chap. VII. Ora I.

- 1 Si dico te, Catilina, exire
Ex urbe debere, num
ego videor esse iniustus?
- 2 Si Nemo tuorum amicorum
te salutavit cum in senatum
venisti, Nonne eorum
taciturnitatem iustam et
debitam: cognovisti?
- 3 Si cives tui, quorum Caedem
iam diu cogitas, pertinuerint
et fusserint te comprehendi,
Nil te odium eorum permovebit?
- 4 Si tua patria tota propter te pertinuerit,
sine quo nullum iam aliquot annis
facinus commissum est, Nonne discas
et ~~sans~~ hunc si timorem eripiat?
- 5 Patria me hercule mea si me metueret
et oderit, et si hunc timorem placare
non possem, urbem relinquerem.
- 6 Est iam pridem urbem
relinqueres, si animas civium
sequeris.

Orap. VIII Q. I.

1 Cicerō Catilinā dixit,
si patria cum eo loquatur,
ut dixisset, illam impetrare
debituram esse.

2 Virum, qui ipse ut domi
suorum amicorum adservatus
esset rogavisset, ^{et se in} ~~ab~~ carcere
debuisset.

3 Et rogavit Cicer, si errori aequo animo
non posset, urbem relinquere
dubitaret.

4 Catilina respondit, se obtemperaturum
esse, si Senatus placere decreverit se
ire in exilium.

5 Tum Cicer illum proficisci iussit,
~~dicens~~ ^{si} Hoc honesto viro dixisset,
Senatum vim et manus ipsi
laturum fuisse.

6 ~~Secundum~~ ^{De} Catilina autem probabant,
et eum ad portas, ^{urbis} libentes
prosequantur.

Chap. IX. Q- I.

- 1 Catilina ut Monitu Consulis in exilium ieret non erat postulandum, neque enim is erat qui a sententia furoris metu aut ratione revocaretur.
- 2 Itaque Cicero ~~Acidabat~~ ^{videbat}, si id fecerit, ^{ut} tempestas invidiae sibi impenderet.
- 3 Tamen esse tanti sustinere odium exstimabat, dum modo periculum a re publica se iungeret.
- 4 Sed Maluit ut Catilina ad Forum Aurelium ieret ubi armati illi ~~praestolabantur~~ praestolabantur et quo aquila argentea praemissa erat.

Orator. X - Csa, I
1 Cicero habuit ubi ~~ostend~~
ostenderet dicendi facultatem
~~et~~ ad quam natura se
exercuerat.

2 Nam tempore, cum
jubebat Catilinam proficisci,
multi Catilinam iniuste
belli ex urbe arbitrabantur.

3 Sed ex oratione Cicero
omnes Catilinam improborum
manum ^{concordie} ~~sanctum esse~~ causa
refarii belli viderunt.

4 Quae ~~voluptas~~ gaudia Cicero
exultavit, cum ^{nullum} ~~comitem~~
Catilinae in urbe vidit.

Chap. XI - Oration I

1 Sed ^{quoque} ~~is~~ ^{qui} ~~arbitrarentur~~
arbitrarentur se non
ex urbe ~~emittimur~~
Sed in urbem immitti
eum, quem esse
evocatorem hominum
nefariorum ^{se} ~~comperisse~~
Ciceroni placandi erant.

2 Nam sensit. Profulat
Ramanus, qui tam mature
se ad summum imperium
~~sub~~ tulisset, se inertiae
et nequitiae condensationem
esse, si ducis ^{conspirationis}
comprehendi ~~fact~~ non
fuerit.

3 Et invidiam inertiae
non minus quam
deveritatis pertimescit.

- 1 Itaque iis, qui ~~verebantur~~ ^{timebant}
 ne quid periculi impenderet,
 Cicero respondebat se hoc
 optimum esse, Catilinam morte
 mutare, non iudicare,
 quod non nulli sint etiam
 in Senatu qui non credunt
 conurbationem ~~esse~~ ^{factam}
 factam esse.
- 2^a Sed, si Catilina in Mordiana
 castra venerit et ibi
 omnes suos aggregarit,
 omnes periculum fatibuntur.
- 3 Tum Catilina non modo
 multetur morte, verum
 etiam stirps ac semen
 malorum omnium
 deleantur.

Chap. XIII Oration I

1 Cicerō sensit, si Catilinam
vnum tolli sustulerit, quam-
quam fortasse rem publicam
ad breve tempus metu ~~releveret~~
~~veterem~~ ^{autem} ~~vetum~~ furorem, nescio qui
facto, alio tempore erupturum
esse.

2 Itaque hortabatur ut
Catilina et ii qui se
salutem foedere iurassent
ex urbe recederent.

3 Deinde, pollicitus in ipso
diligentiam et Jove implorato
~~vnum~~ Catilinam et socios
ab urbe arcere, orationem
perfecit et adsedit.

Chap I. Oration II

1 Cum tandem Cicero
Catilinam ex urbe suis verbis
exiceret, ille periculum ^{line dubio} ~~a~~ ^{depulit}
foro curiaque ~~amovito.~~

2 Palam enim bellum
iam gerendum erat.

3 Catilina ipse macore ^{paene}
prostratus est, quod vivo
Cicerone et Senatoribus incolumibus
~~comp~~ egredi ex urbe
compulsus erat.

4 Cum retorqueret oculos
ad urbem, quam non
conflagrantem, ut voluit,
relinquebat et sentieret
Cicero ^{non} nisi non Cuentum
ferum e manibus
extorsisse, erat furiosus.

Chap 3 Oration II

1 Copiae, quas Catilina secum
habebat, prae exercitu
Romano cum magno
opere contemnendae
erant.

2 Et Cicero sentiebat, si
his edictum praetoris
ostenderit, ^{eos eos concuburos} ~~concupuros~~
esse.

3 Illos autem, qui in urbe
permanerent, quam
vehementer esse timendos
Cicero putaret, licet hinc intelligatis
quod moleste ferebat,
quod non profugerunt
quamquam omnia
consilia in senatu
patefecerat.

Chap. 4 Oration II

- 1 Cicero putabat rem publicam esse fortunatam quod Catilina ^{urbe} pertinere ^{esset} et ex ^{urbe} profugisset, et omnia consilia illius videre nunc possent.
- 2 Et sperabat omnem sententiam urbis illam conjecturam esse ut urbs incredibili sceleris foedere levaretur.
- 3 Non enim ^{fuit.} Licinius, corruptus ~~fu~~, Ne ~~in~~ infimo urbis loco quidem, qui cum Catilina non familiarissime vivebat.

Chap. VI

Oration II

1 Cicero, cum nonnulli dicerent
de Catilinam specisse in
exilium. oratione quam
in Senatu ^{sex dies ante} ~~Ides~~ Ides Novem-
bris habebat, edocuit Catilinam
rationem totius belli descripsisse,
huiusquam Senatum etiam
convocaverat, et ~~ut~~ ^{agendam}
argentum praemissum
ad in agrum Faesulanum
ubi Castra Manliana
eum decem expectabant.

2 ~~Quod~~ Idem dixit
Catilinam interficere se in
sua domo conratum esse.

3 Itaque cum Senatum
convocasset et Catilina in Curiam
venisset, nullus senator eum
salutavit, quod significavit
illos eum, ut importunissimum
hostem, iam aspexisse.

Orap. VII Oratio II

1 Cicero nunc non tam
~~qua~~ vererbatur quam
optabat ut Catilina
hostem contra urbem
duceret.

2 Intellexit enim, si Catilina
~~consilium~~ ~~sententiam~~ mutaverit
et in exilium ierit, ~~quidam~~
nonnullos dicturos esse, se vi
et minis illum in exilium
specisse.

3 Si tamen Catilinam interfe-
cisset, ~~si~~ ~~videm~~ dicerent
eum esse tyrannum.

4 Ita conditis misera
consulatus Ciceronis erat illud
ut live Catilina in exilium
ieret live interficeretur quod
in rem publicam confunderet,
tempestas invidiae ~~libi~~
illi erat ferenda.

1 Sed, cum Catilina Roma
profectus esset Consulibus vivis,
Cicero eum ^{non} tam timebat
quam eos qui remanserunt.

2 Et unum genus etiam
eorum placare rei publicae
in aliquo modo ^{se} posse
sperabat.

3 Nam erant locupletes
et futuri meliores cives, si
poterant adduci magna
aera aliena solvere
fructibus suorum praediorum
~~et~~ Neve tabulas novas
a Catilina expectare.

Chap. IX Oration II

1 Cicero alterum genus
Monuit Ne honores, quos
Consequi conabantur, expectarent
quod non modo omnes
boni, ^{viri} sed dei immortales urbi
auxilium ferrent.

2 Et, si etiam reges aut
consules sint, modo se
recturos esse urbem conflagra-
~~tem~~ ^{tem} sperent.

3 Tertium genus, quod erat
Coloniorum Bullae,
rapinas ~~et~~ veteres expectabat.

4 Sed boni cives, qui
transcriptiones Bullae in
Memoria habebat, non
iam ~~triste erat~~
sunt passuri istud
latrocinium.

Orat. X Oratio. II

1. Quartum genus, quod premittitur
veteri aere alieno quod
numquam solvant, se
in castra hostium conferant,
ut non modo ii sed etiam
Catilina soli non hereant.
2. Denique ^{omnes} ricarii et
facinorosi, qui proprii
Catilinae sunt, se cum illo
jungan et in furore et
scelere pereant, ut hoc
seminarium Catilinarum
ex urbe deducatur.

Chap. XI Oration II

1 Cicero arbitrabatur
bellum paulum esse
perisuriscendum; si Romani
imperatores contra illum
~~latro nem~~ ^{sceleratum} florem Italiae
ac robur educerent.

2 ~~Eximia~~ Nam Copiae et
ornamenta urbana cum
inopia Catilinae, qui egebat
exercitu et vectigalibus,
contendi non ~~debe~~
debeant.

3 Deinde, honestas, fortitudo,
prudencia ~~erant~~ ^{erant} ~~conflic~~
~~turae~~ cum luspitudine,
ignavia, temeritate
erant conflicturae.

Chap. XII Operation II

1 Cicero, Salute^{urbis} provisa,
Metellum, qui certissim^{visus}
~~virum~~ ~~pro~~ esse putatus est, omnes
Conatus^{Catilineae} extra urbem
~~contemptum~~ praemisit.
~~Oppressum~~

2 Deinde illos, qui Romae
remanserant, Monuit
ut sibi ~~esset~~ quiescendum
aut exeuendum.

3 Consules enim ~~erat~~
vigilabant et Carcer
expectabat eum qui
se Contra Salutem urbis
commovisset.

Capitulum XIII Oration II

1 Cicerō pollicitus est se
~~togatum~~ insidiosum bellum
sic administraturum
esse ut omnes boni
viri salvi esse possent.

2 Nam putavit deos,
qui quosdam ab
externo hoste populum
Romanum defendissent,
nunc urbem et sua
templa defendere.

3 Itaque, eorum ~~opibus~~
ope fretus pro certo
habebat se paucorum
proena perditorum
omnis tumultus
sedaturum esse.

